

Lovforslaget foreslaaes, at de skulle springe Amtsraadene forbi og gaae lige til Ministeriet! — Den ærede Ordfører kom for ind paa et ganske vist i mine Tanker ikke Lovforslaget vedkommende Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Affattelsen af de Schemaer, som skulle lægges til Grund for Affattelsen af Overslagene. Da jeg i Lovforslaget har foreslaaet, at det skal være Amtsraadene, der skulle affatte disse Schemaer, og da jeg vedblivende nærer den sikke Forventning, at et saa vigtigt Punkt i Lovforslaget ikke vil blive forandret, kan jeg imidlertid naturligtviis ikke finde mig foranlediget til at gaae ind paa en nærmere Undersøgelse af, hvorledes de omhandlede Schemaer skulde affattes i det Tilfælde, at det var Indenrigsministeriet, som skulde udfærdige dem. Da jeg tidligere nævnte Handelspladsenes eller disse af disse Communes store Tilbøielighed til eller Higen efter at erhverve alle Kjøbstædernes Rettigheder og Behageligheder, var det meget langt fra at være min Opfattelse, at jeg særlig tænkte mig det som en Behagelighed at staae umiddelbart under Indenrigsministeriet. Da den ærede Ordfører særlig har gjort opmærksom paa det mindre Behagelige, der skulde være i dette Forhold, saa maa jeg dog fremhæve, at jeg troer, at Indenrigsministerens umiddelbare Tilsyn med 67 Kjøbstadcommuner, hvortil man nu ønsker at lægge 6 Communer, der hverken ere Kjøbstad- eller Vandcommuner, dog i Reglen vil have den Behagelighed fremfor andet Tilsyn, at det nødvendigtviis ikke kan blive saa noteseende. Vel troer jeg, at ikke alle Communer sætte Priis herpaa, men der turde dog nok være Communer, som ønske, at Tilsynet med deres Styrelse ikke er altsfor i Detail gaaende og skarpseende. Jeg har imidlertid kun villet notere Tendensen hos disse Communer til i det Hele taget paa alle Maader at erhverve alle de Rettigheder, som Kjøbstæderne have, medens jeg aldrig samtidig har sporet nogen Tilbøielighed hos dem til at tage Kjøbstadbyrderne paa sig, hverken de særskilte Communebyrder, som følge af Kjøbstadstillingen, og som de nu ere frie for netop paa Grund af deres Fællesskab med den Amtsraadsreds,

som de ivotrigt ikke ville have Noget at bestille med, eller de særlige Byrder til Staten. Jeg har, som sagt, albrig mærket nogen Tilbøielighed hos de paagjældende 6 Communer til at paatage sig disse Byrder. Dersom de ønskede med Rettighederne tillige at overtage Byrderne, da er jeg overbevist om, at den væsentligste Nødvendighed for at fremkomme med et Lovforslag som det foreliggende vilde falde bort med det Samme. Jeg er nemlig sikker paa, at Lovgivningsmagten ikke vilde modsætte sig et saadant Ønske. Den vilde da skabe de paagjældende Communer til Kjøbstæder, og derved vilde vi jo være ude over Banfæligheberne ved Forholdet med disse Communer, som hverken ere Kjøbstad- eller Landcommuner.

Nielsen: Hvorvel den ærede Ordfører har udtalt sig tilstrækkeligt udtømmende over Lovforslaget, og jeg ikke føler stor Opfordring til længere at opholde det høitærede Thing, maa det maaskee dog være mig tilladt at udtale mig med Hensyn til et enkelt Punkt i Forslaget. Det er nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Amtsraadets Myndighed med Hensyn til Valg, Regnskabsvæsen m. m. skal overgaae fra dette til Indenrigsministeriet. Den høitærede Indenrigsminister har betegnet Udvalgets Forslag i saa Henseende som ubegrundet. Jeg skal nu først bemærke, at det er min Anskuelse, at, hvad enten man sætter „Amtsraadet“ eller „Indenrigsministeriet“, saa berøres de betræffende Communes Belvære aldeles ikke deraf. Det er ikke nogen Belfærdssag for Communerne; jeg troer ikke, at deres Selvstændighed og frie Styrelse vil berøres deraf, eller at der enten ad den ene eller den anden Vej vil lægges dem nogen væsentlig Hindring iveien. Det kunde saaledes vistnok synes at være temmelig ligegyldigt, hvilket somhelst man valgte, men jeg troer dog at turde sige, at Udvalget har havt god Grund for sit Forslag. Det har nemlig for det Første havt Consequenten at støtte sig til. Det hedder i Bemærkningerne til Regjeringsforslaget, at det er Bestemmelserne i de tvende Love af 6te Juli 1867 og 26de Mai 1868, og da navnlig de i sidstnævnte Lov indeholdte,